

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, 3

LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

Número, 5 cèntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT DE
LLURS AUTORS. NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY I

BARCELONA, 27 DE MARÇ DE 1915

NÚM. 4

L'Esquerra de la Lliga

Sembla que ara va de bo, això de la fundació d'una esquerra, ben esquerra i ben lliguera a la vegada. A les excitacions de *La Veu de Catalunya*, recullint les den Cambó, han respost uns quants senyors, disposats a sacrificar-se per a servir... a la Lliga.

Aquesta vegada la tàctica regionalista, si nostres informes no són equivocats, promet donar el seu fruit; fruit de maledicció, perquè, naturalment, de l'arbre corcat de la plaça de la Cucurulla no'n pot sortir res de profitós per a la Patria.

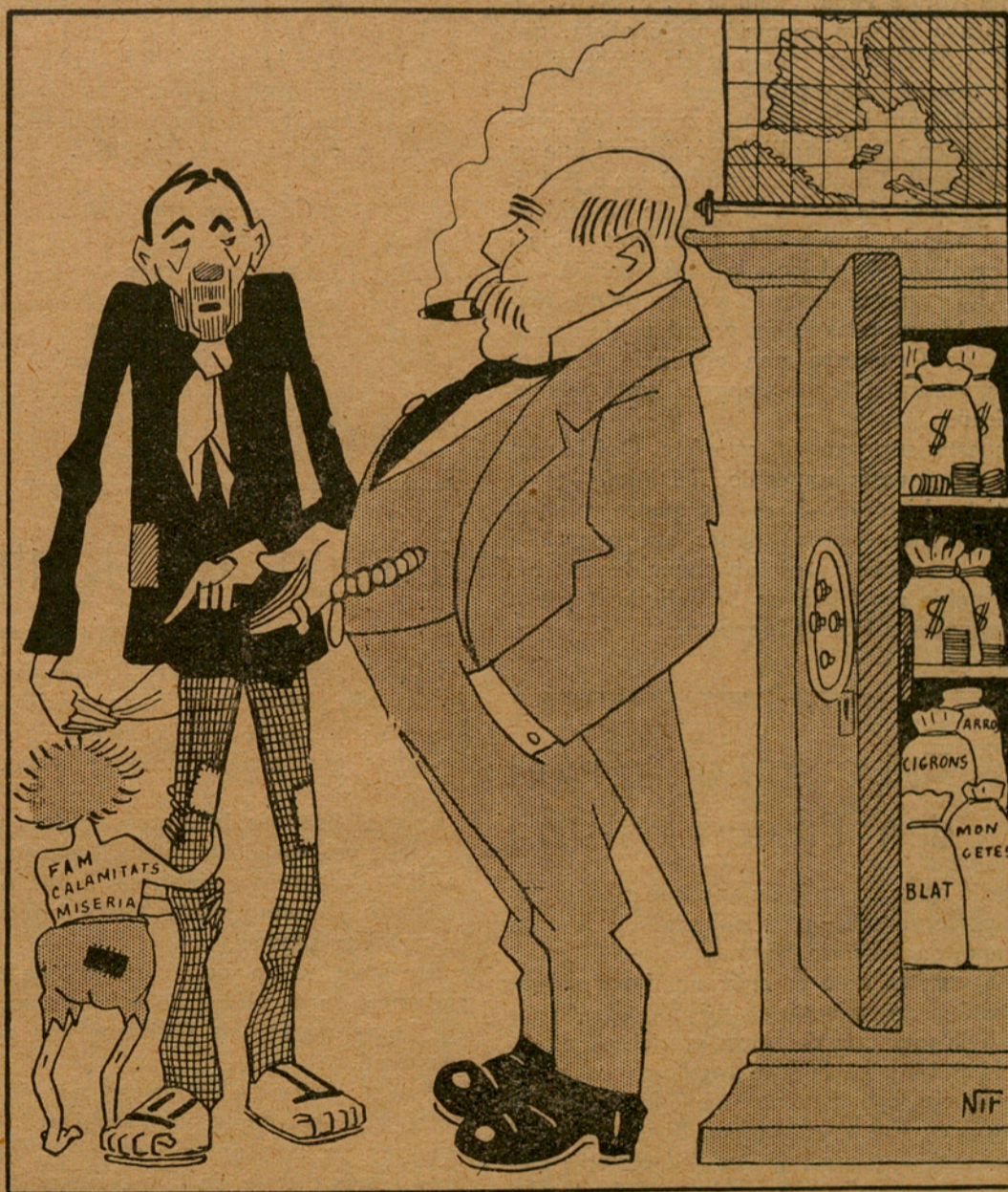
A la Lliga han vist, amb les claretats d'una evidència, que la coalició republicana radical-nacionalista, integrada després per altres elements valiosíssims procedents d'altres agrupacions; coalició que s'ha anat afermant de tal manera que fins sembla ja cosa consubstancial amb la manera de ser del poble republicà, i que, a no trigar gaire, devindrà federació, i qui sab si potser fusió de tots els grups en un sol organisme, menaca seriosament l'hegemonia lliguera a Catalunya, i per això s'ha disposat a fer tot lo que sigui possible per a fer fracassar la noble i lleial intel·ligència republicana.

Com? Quan se compta amb Judes ambiciosos, si la tasca per la cohesió dels al·liats no és fàcil de realitzar, al menys pot intentar-se sa realització.

I aquí la plataforma ha estat la següent: en Lerroux i el seu exèrcit, segons els lliguers, constitueix una host enemiga de les reivindicacions patriòtiques de Catalunya, i tot aquell que s'hi al·li, tot aquell que ajunti el seu esforç a l'esforç del partit que en Lerroux dirigeix, és enemic i contrari de nostra terra.

Brava teoria! En Lerroux té provat el seu amor a les coses de Catalunya. Si altra condició no tingués aquest home excepcional, que dirigeix el partit més extès i més disciplinat de Catalunya, per a fer-lo digne de l'honorífic títol de ciutadà català, tindria la que li donaria l'haver organitzat, gracies al seu esforç, i a la seva voluntat, un partit apte per a regir els destins de la nostra terra i per a col·laborar en tota obra de reconstitució que honradament s'emprenqui.

Però és que aixís, per ventura, no ho reconeixen els propis homes de la Lliga? Es que per ventura quan se tracta de defensar algun interès o d'obtindre algun avantatge, no's reclama l'apoi den Lerroux, que, per altra part, ell dóna generosa i lleialment? Quan s'ha parlat d'obtenir del govern una disposició favo-

LA NEUTRALITAT DE LA FAM

L'oubrer.—Ja no puc més, m'estic morint de ganal...

El burgès-acaparador.—Preneu paciència, que després d'un temps un altre'n ve, i Deu vetlla per tots.

nable a la Mancomunitat o a les zones neutrals, no s'ha acudit a en Lerroux en demanda d'apoi? Es que's feia això per sa condició de diputat per Barcelona? I quan deixà de ser-ho, per què es continuà fent-ho? O es que per a defensar lo que, per interessar a tots, interessa principalment a determinats fabricants i comerciants, ja és bona l'al·liança amb en Lerroux?

No, no és un odi, ni tant sols una antipatia envers les coses de Catalunya, que ells saben

prou bé no existeix en l'esperit den Lerroux, lo que, segons els lliguers, ha d'esser obstacle per a que segueixi, i s'afianci, i es consolidi aquesta venturosa al·liança radical-nacionalista! Ells saben prou bé que seguint i afirmant-se la noble intel·ligència republicana, tot el poder de la Lliga se'n va a fons, i a evitar això és a lo que's tira, fent tot lo que calgui fer, acudint a tot lo que calgui acudir.

I com és cosa fàcil trobar quatre individus que's queixen i es planyen en la solitud